

“На Светата Троица ви оставям – сега и навеки”
св. Патриарх Евтимий

ЕВТИМИЕВ ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКОВНА ОБЩИНА “СВ. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ ТЪРНОВСКИ”

Юли - август 2024 г

ПАРИЖ

НЕГОВО СВЕТЕЙШЕСТВО ДАНИИЛ, ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ И МИТРОПОЛИТ СОФИЙСКИ

СЛОВО ПО СЛУЧАЙ 555 Г. ОТ ВРЪЩАНЕТО НА МОЩИТЕ НА СВ. ЙОАН РИЛСКИ В РИЛСКИЯ МАНАСТИР (1 ЮЛИ 2024 Г.)

Предлагаме откъс от една от първите проповеди на Негово Светейшество като български патриарх, произнесена в Рилската света обител, където той се поклони пред мощите на преподобния ден след избирането си. Патриарх Даниил (досега Видински митрополит) беше избран за председател на Българската православна църква на 30 юни с 69 гласа от общо 138 избиратели.
На многая лета!

Днешният празник има едно много силно послание към нас - кой е знаел за Рила планина, преди да отиде там св. Иван Рилски; кой е мислил, че тази пустош, тази дива горска пустиня, може да процъфти и да даде такова светило за цялата вселена, и повече от 1000 години да се слави там Божието име и православни християни отвсякъде, но преди

всичко от нашата българска земя, да се събираме там! Действително там са съединени небето и земята, защото към това многоотрудено тяло на св. Иван Рилски, което простираше ръце към небето и измолваше Божиата благодат, и още приживе под дара на чудотворство, който Господ му беше дал, идваха и се стичаха хора отвсякъде. Сега в неговите нетленни мощи почива Божиата благодат и там са съединени действително небето и земята. И как Господ прослави свети Иван Рилски - не е по силите на човека, особено, след като си замине от този свят, да извърши всичко това, което св. Иван Рилски върши през тези повече от 1000 години.

Св. Иван Рилски се яви на своите ученици, заповяда им да вземат тялото му, да го занесат в София, от София в Унгария го носеха на ръце, след това във Велико Търново го носеха на ръце. И когато България по Божие допущение я сполетя бедата поради раздорите, неверието и караниците ни, пак св. Иван Рилски ни събра. Защото, братя и сестри, първата

общобългарска институция, която се възстанови след падането на България под турско робство, това е Рилският манастир. Само 73 години след падането на Видинското царство, след като България беше опустошена, хората съградиха отново манастира и свети Иван Рилски се върна в своята обител.

Ние считаме за начало на Възраждането, на пробуждането на съзнанието на народа, написването на „История славянобългарска“, но да не забравяме, че там, в светата Рилска обител, беше онова дихание на молитвата, на общуването с Бога, която възкресява човешката душа и човешкото сърце, за да даде сили да се свърши и общата работа за пробуждането на народа и за освобождението на отечеството ни. Виждаме колко силно е това послание за всички нас - да не търсим земната слава, братя и сестри, която е преходна, която днес я има, а утре я няма. Да се доверим на славата, която Господ дава и никой друг не може да даде тази слава. И тя се дава за нашето покаяние, за нашето чистосърдечие, за нашата вяроност към Бога, за нашето братолюбие, за нашето желание да следваме Христа, както той се смири, стана човек, уми краката на учениците си, прие поругание, рани, бичуване, смърт. Той, който е цар на царете, Господ на господарите, творец на небето и на земята, на всичко - видимо и невидимо. Затова нека не считаме за унижение, когато най-напред признаваме грешките си, каем се заради тази слава, която Господ дойде да ни донесе, да ни обогати с божеството Си.

Наша цел и наша първостепенна задача е да пазим единството на Църквата, както Господ ни е заповядал, и да се стараем да се въдворява Христовият мир в сърцата ни, и да вървим по пътя на спасението. Тогава да познаят всички човеци, че сме Христови ученици, тогава да повярват, че има по-важни неща от материалните придобивки и материалните ценности, които са обсебили съзнанието на съвременния човек, и не му дават да погледне към небето. Това, което най-много ни липсва днес, е любовта, братя и сестри. Всеки търси своето, никой не търси Исус Христовото. Всеки търси да устрои собствения си дом, тук на земята, а не се труди да устрои душевния си дом, да го приготви за вечното живелище на небесата. По молитвите на св. Иван Рилски Господ насочва нашите пътища, нашите стъпки, умове и желаниа, сърдечни намерения към нашето призвание и да процъфтява любовта и братолюбието, единството между нас и да се слави Божието име - во веки веков.

Източник: bgpatriarchia.bg, Снимка: Dunavmost.com.

ПРАЗНИЦИТЕ НА СВ. ЙОАН РИЛСКИ

В годишния ни църковен календар са включени три празника на св. Йоан Рилски, свързани с успението и пренасянето на мощите на светеца. Светият пустинножител и закрилник на българския народ е един от малкото, на които е посветена изобилна житийна и химнографска литература, датираща още от X век и запазена в сборници, чети-минеи, панегирици и служебни минеи. Сред известните ни автори на съчинения за светеца са Георги Скилица, св. патриарх

Евтимий Търновски, Владислав Граматик, Димитър Кантакузин, Даниил Рилски и др. Голямо е и жанровото разнообразие на запазените творби: жития, разкази за пренасянето на мощите, канони, служби, тропари и кондаци, както и народни предания и легенди и многобройни икони и стенописи.

18 август - Успение на св. Йоан Рилски

Сведения за успението на светеца се съдържат в най-старото запазено негово житие, известно като: “народно” или “безименно”, достигнало до нас от шест преписа, най-ранният от които датира от XV в. Оригиналът вероятно е създаден през XII в., преди пренасянето на мощите на преподобния в Унгария и връщането им в Средец - събития, за които не се споменава в житието. За кончината на светеца се казва следното: “Видя това (Йоан) Богослов и си отиде, а преподобният пустинножител отец Йоан почина на своето място, пригответо му от Господа, в осемнайсетия ден на месец август”. Годината на успението не е посочена. По-късно Георги Скилица споменава, че св. Йоан се е споминал на 70 години - възраст, която може да има и

символно значение като пълнота на завършения живот. Някои изследователи приемат, че годината на смъртта му е 946. Това е и датата, приета от Българската православна църква, която набляга не толкова на историческата точност, колкото на самото литургично събитие и неговия смисъл. През 1946 г. в Рилската обител се е състояло незапомнено поклонение от стотици хиляди вярващи по случай 1000 годишнината от успението на св. Йоан.

19 октомври - пренасяне на мощите на св. Йоан Рилски в Средец

19 октомври е най-известният празник на рилския пустинножител, наричан Отчовден в някои краища на България. Преобладава мнението, че на този ден са пренесени мощите на светеца от Рила в Средец. В народното житие и няколко други съчинения се споменава, че пренасянето е станало по времето на българския цар Петър, въпреки че някои изследователи като акад. Иван Дуйчев отнасят събитието към по-късно време. Събитието е описано от византийския житиеписец Георги Скилица, който споменава за многобройните чудеса и изцеления, свързани със светите мощи. Според други тълкувания есенният празник е свързан с пренасянето на мощите на светеца в Търновград - столицата на новоосвободената българска държава през 1195 г. За това събитие се споменава в съчиненията на св. патриарх Евтимий. Пренасянето на мощите е поръчано от цар Иван Асен I, след като превзема Средец. Тържествената процесия е била оглавена от търновския архиепископ Василий и игумена на Рилския манастир Йоаникий заедно с братята на обителта, а след тях вървели 300 войници като почетен караул. Мощите били поставени в специално изградена църква на хълма Трапезица. Датата 19 октомври фигурира в търновските месецослови, в кирилската част на Зографското евангелие и други книжовни извори и е свързана с най-ранното празнуване на паметта на светеца в руските и сръбските земи. В празничния ни църковен календар този ден заема важно място заедно с Господските, Богородичните и големите светийски празници.

1 юли - връщане на мощите на св. Йоан Рилски в Рилския манастир

Това е най-късно възникналият празник в памет на светеца. Сведения за него се съдържат в съчинението на Владислав Граматик “Рилска повест”, който описва пътя на литийното шествие от Търново до Рилската обител. Благодарение на посредничеството на дъщерята на сръбския деспот Георги Бранкович и вдовица на султан Мурад монасите получават разрешение за пренасянето на нетленното тяло на светеца. Процесията прекосила българските земи, спряла в град Средец, където била посрещната с почести, а на 30 юни мощите били тържествено внесени в обителта. Оттогава монашеското братство отбелязва празника на 1 юли с всеобщо бдение. Богослуженното последование е съставено от византийския благородник Димитър Кантакузин. За разлика от 19 октомври празникът на 1 юли се радва на богата изобразителна традиция. Днес той събира ежегодно многобройни поклонници, които участват в празничното всеобщо бдение.

Източник: Руенски манастир. Автор: Йером. Иван Пешев. Линк към цялата статия: https://ruenskimanastir.bg/%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B7%D0%BD%D0%B8%D1%86%D0%B8-%D0%BD%D0%B0-%D1%81%D0%B2-%D0%B9%D0%BE%D0%B0%D0%BD-%D1%80%D0%B8%D0%BB%D1%81%D0%BA%D0%B8_28_85

ПРОГРАМА

Храмът е отворен в неделя и в посочените празнични дни от 9:00 ч. Възможност за изповед има до началото на св. литургия в 10:30 ч.

ЮЛИ

- 07.07 - 2 Неделя след Петдесетница – на всички български светии.
- 14.07 - 3 Неделя след Петдесетница – на св. Отци от 6-те Вселенски събора.
- 21.07 - 4 Неделя след Петдесетница.
- 28.07 - 5 Неделя след Петдесетница. Катехизис за деца: Петдесетница.
- 31.07- сряда. 15:00 ч. Бдение за празника на св. Серафим Саровски в храм Св. Серафим Саровски (91, rue Lecourbe, 75015). Богородични заговезни.

АВГУСТ

- 01.08. - Начало на Богородичния пост.
- 04.08. – 6 неделя след Петдесетница.
- 06.08. – вторник. Преображение Господне. (Разрешава се риба).
- 11.08. – 7 Неделя след Петдесетница.
- 15.08. – четвъртък. Успение Богородично.
- 18.08. – 8 Неделя след Петдесетница. Успение на св. Йоан Рилски чудотворец.
- 25.08.– 9 Неделя след Петдесетница

Архим. Емилиян Боцановски: 06 68 83 44 40; О. Иван Карагеоргиев : 06 51 15 49 70, 01 77 12 85 78, karageorgievich@gmail.com Адрес: 1, rue de la Croix Moreau 75018 PARIS. Настоятел: Кирил Халачев. Редактор: Юлия Талева, Сайт: paroissebg.fr, редактор: Олга Устабашиева